

# В його умілих руках народжуються дерев'яні скульптури

Традиційно природні таланти в людини виявляються ще в дитинстві, поступово розвиваються та удосконалюються до зрілих років. Хоча бувають й винятки в цьому, здавалося б, установлена порядку розвитку і становлення особистості.

Про це свідчить випадок, який стався з тридцятирічним М. А. БАЗИЛЮКОМ з Кам'янки.

молодий ентузіаст так захопився новою для себе справою, що згодом вона стала для нього цікавим хобі. З-під його вмілих рук, завдяки творчій фантазії і пошуку, вийшли забавні дерев'яні їжачки, грибочки, дивні лавочки та столики для альтанок, підвазонники, приліжкові тумбочки та інші чудові речі, які можуть прикрашати садок і дівір, стати гарним меблевим атрибутом.

— Як проходить творення ваших художніх робіт і які матеріали використовуєте у процесі їх виробництва? — цікавлюся у Миколи Анатолійовича.

— Часто я працюю із всхлими чи зламаними вітром яблунями та грушами, дубовими дошками. Скажімо, хтось понищенні буревієм плодові дерева ріже на дрова, а я уважно придивляюся до них і знаходжу у їх стовбурах, гіллях та корінні елементи, схожі на ніжки

стільчика чи лавочки, або обриси якоїсь тварини. Далі йде процес обрізування, обрубування, очищення від зайвого. А коли виріб вже набуває довершеної форми, покриваю його просочкою та лаками.

— У вас для нормального виробничого процесу, напевно, є спеціальний інструмент?

— Якогось особливого і спеціального приладдя я не маю. В основному користуюся бензопилою «Дружба», болгаркою та циркуляркою, а для виконання тонших робіт застосовую різці. За допомогою оцих нехитрих інструментів виготовляю дерев'яні фігурки ведмедиків та їжачків, грибочки, гойдалки тощо. До речі, стараюся, щоб кожен виріб був оригінальний, не схожий один на одного. Для цього включаю на повну силу свою творчу фантазію, адже хочу, щоб виготовлені мною речі подобалися лю-

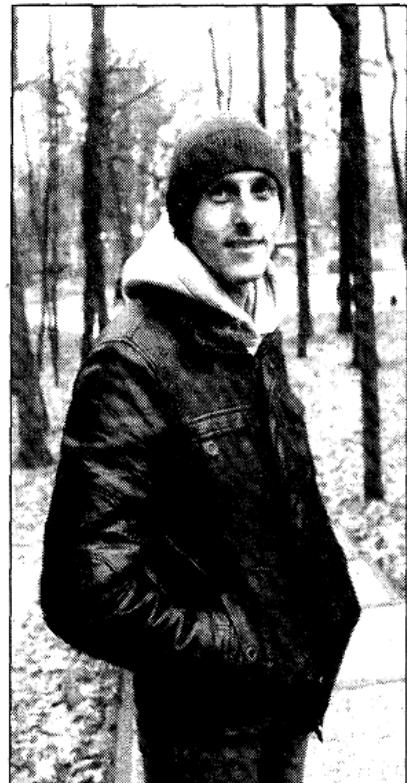
дям, приносили їм естетичну насолоду.

Ці слова молодого майстра відповідають дійсності. Бо чимало того, що вийшло з-під його рук, вже прикрашає обійстя жителів Березного, Рівного, Зірного та інших навколишніх сіл. І це сталося без якоїсь особливої реклами. М. А. Базилюк виставляє свої вироби на вулиці перед хатою, тож проїжджі автомобілем Березне-Рівне з цікавістю оглядають їх і за бажанням можуть придбати. Як розповів він, близька родичка його дружини, яка нині мешкає у США, попрохала Миколу Анатолійовича, щоб він її виготовив дерев'яні скульптури для саду. Отож є новий фронт робіт.

Нині у майстра-самоука мало часу залишається для заняття своїм хобі, бо доводиться віїжджати на заробітки, аби було за що утримувати молоду сім'ю. Але, коли буває вдома, то обов'язково береться за інструменти, шукає нестандартні шматки деревини, щоб з неї створити новий оригінальний предмет. Зокрема, Микола Анатолійович планує виготовити для свого маленького синочка Веніаміна ліжечко. Він вже бачить його в



Павло РАЧОК.



Трохи більше року тому його мама попросила зробити у дворі дерев'яну гойдалку. Микола Анатолійович, який до цього не мав досвіду роботи з деревом, вирішив виконати бажання дорогої для нього людини. Отож методом проб і помилок спорудив на обійсті оригінальну, в нетрадиційному стилі гойдалку, яка дуже сподобалась мамі, всім рідним і знайомим. В процесі її виготовлення